

A review on entrepreneurship education in Turkey¹

Türkiye’de girişimcilik eğitimi üzerine bir inceleme

Şefik Özdemir²

Nahit Yılmaz³

Talip Arsu⁴

Yusuf Polat⁵

Abstract

Entrepreneurship education is one of the fastest growing areas in the world. One of the main reasons is the assumption that entrepreneurship education plays an important role in solving the chronic challenges such as employment, economic growth, poverty via developing entrepreneurship. Entrepreneurship education is given to develop entrepreneurship in many countries which are trying to eliminate these problems. It is one of the most curious subject whether entrepreneurial education contributes to entrepreneurial activities. Therefore, in many studies it has been tried to explain the connection between entrepreneurship education and entrepreneurial activity. In our study, we conducted a literature review on the relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial activities. Following the literature review, some proposals have been developed by comparison the studies abroad with the studies in Turkey.

Keywords: Entrepreneurs , entrepreneurship, entrepreneurship education , entrepreneurship activities

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Özet

Girişimcilik eğitimi dünya genelinde en hızlı büyüyen alanlardan bir tanesidir. Bunun temel nedenleri arasında girişimcilik eğitiminin girişimciliği geliştirerek istihdam, ekonomik büyüme, yoksulluk gibi kronikleşen önemli sorunların çözümünde önemli rol oynadığı düşüncesidir. Bu problemleri bertaraf etmeye çalışan birçok ülkede girişimciliği geliştirmek için girişimcilik eğitimi verilmektedir. Verilen girişimcilik eğitimlerinin girişimcilik faaliyetlerine katkı verip vermediği en çok merak edilen konulardan birisidir. Bu nedenle yapılan birçok çalışmada, girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetlerinin arasındaki bağlantıyı anlamaya çalışılmıştır. Çalışmamızda girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetleri arasındaki bağlantı ile ilgili bir literatür taraması yapılmıştır. Literatür taraması sonucunda, yurt dışında yapılan çalışmalar ile Türkiye’de yapılan çalışmalar kıyaslanarak öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Girişimci, girişimcilik, girişimcilik eğitimi, girişimcilik faaliyetleri

¹ Bu makale, 29-31 Ekim 2015 tarihlerinde Çek Cumhuriyeti’nde gerçekleşen 1st International Conference on Lifelong Education and Leadership for ALL-ICLEL 2015’te sunulmuş bildirinin geliştirilmiş halidir.

² Lect., Aksaray Üniversitesi, , Health Sciences Vocational Highschool, sefikoedemir@aksaray.edu.tr

³ Assist. Prof., On Dokuz Mayıs Üniversitesi, FEAS, nahit.yilmaz@omu.edu.tr

⁴ Ress. Assist., Aksaray Üniversitesi, FEAS, Department of Business Administration, arsutalip@gmail.com

⁵ Ress. Assist., Aksaray Üniversitesi, Institute of Social Sciences, ypolat2384@hotmail.com

GİRİŞ

Ülkelerin gelişmesi, kalkınması ve toplumsal ve bireysel kalkınmada girişimciler değişimin ve gelişmenin öncüsü rolünü toplumun her katmanında üstlenmektedir. Bu bağlamda toplumun ihtiyacı olan mal ve hizmetlerin karşılanması yanında hayat standartlarının yükseltilmesi, istihdamın artırılması ve benzeri birçok alanda öncü durumdadırlar. Bu bağlamda girişimci kimdir veya kimler girişimci olabilir? Girişimci olabilmek için kesin kriterler var mıdır? gibi soruların cevabı, girişimci ile ilgili kesin bir profil olmadığıdır. Başarılı girişimcilerin cinsiyet, ırk, gelir seviyeleri, eğitim ve deneyim durumları birbirlerinden farklılık göstermektedir. Ancak girişimcilerin yaratıcılık, özveri, kararlılık, esneklik, liderlik, tutku, risk almak ve kendine güven gibi ortak bazı kişilik özellikleri taşıdıkları bilinmektedir (U.S Department of State, 2015). Önce, Marangoz ve Erboy (2014) girişimcileri inisiyatif alan, risk alan, müşterilerin beklentilerine yenilikler ile cevap veren girişimde bulunabilmek için kaynak bulabilen ve bu kaynakları sahip olduğu kaynaklarla birleştirerek üretime dönüştürebilen ve yönetebilen kişiler olarak tanımlamışlardır. Bozkurt (2011), girişimcilerin, bir ülkenin gelişme hızını belirleyen en etkili sosyal aktörler olduğunu ileri sürmüştür. Çünkü girişimciler kendi işlerini kurarak yeni ürünler, yeni süreçler, yeni pazarlar bulmakta, yeni değerler üretmekte ve ekonomik faaliyetlerin genişlemesini sağlamaktadırlar (Ahmad & Seymour, 2006).

Girişimciler, piyasada oluşan ve kimsenin görmediği boşlukları kendi becerileriyle bir işe dönüştüren, mevcut piyasa koşulları içinde, sermayeye en yüksek getiriyi sağlayacak mal ve hizmetlerin üretimini tahmin ederek, sermayenin üretim sürecine katılmasını sağlayan (Karadal & Saygın, 2013), yeni şeyler ve değerler yaratmak için fiziksel, finansal ve sosyal riskler alan, gerekli zaman ve çabayı harcayan sonunda da bağımsızlık ve kar elde eden (Akpan, Effiong, & Ele, 2012), ekonomik yapı içerisinde sürekli devrim yapan, sürekli eski olanı yok eden, sürekli yeni bir şey yaratan, devamlı yeni ürün ve üretim süreçleri, yeni müşteriler, yeni pazarlar yaratan kişilerdir (Shumpeter, 1943, s. 81-87).

Ekonominin büyümesiyle ilgili yaklaşımlar, ülkenin gelişimi için girişimciliğin her zaman var olmasının gerekliliğini vurgulamaktadır (Doğan, 2013, s. 46). Literatürde yapılmış birçok çalışma girişimcilik ile ekonomik gelişme arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Bu araştırmalarda, girişimciliğin istihdam, yeni iş oluşturma ve büyüme üzerine pozitif etki yaptığını bulmuşlardır (Fritsch & Schroeter, 2011; Wennekers, Stel, Thurik, & Reynolds, 2005; Linˆan & Serrano, 2014).

Son yarım yüzyılda yaşanan problemlerin çeşitliliği ve problemlerle mücadele, girişimciliğin tüm dünyada en fazla ilgi duyulan konularından bir tanesi haline getirmiştir. Tartışmasız dünyada girişimcilik tüm bu problemlere karşı çözüm üreten en etkili ekonomik güç olarak görülmektedir (Raposo & Paço, 2011). Akademisyenler ve politikacılar, girişimcilerin kurmuş oldukları yeni ve küçük işletmelerin toplumun refahı ve kalkınması için kritik bir rol oynadığını vurgulamaktadırlar (Herrington, Kew, & Kew, 2014). Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin çoğunda mevcut işletmelerin neredeyse tamamı küçük ölçekli işletmelerden oluşmaktadır. Buna en iyi örneklerden bir tanesi Avrupa Birliği ülkeleridir. Avrupa Birliği ülkelerinde 250 kişiden daha az işçinin çalıştığı küçük ölçekli işletmelerin oranı %99.8 iken bu oranın %99 ‘u 50 kişiden az çalışanı olan işletmeler oluşturmaktadır. Bazı istatistikler küçük işletmelerin yakalamış oldukları bu trendin Avrupa birliği ülkelerinin büyüme ve işsizlik sorunlarının çözümü için gelecekte de devam edeceğini göstermektedir. Gelecekte oluşacak boşlukları yine küçük işletmelerin dolduracağı düşünüldüğünde, potansiyel girişimcilere girişimcilik becerilerinin kazandırılması önemli bir husus olarak göze çarpmaktadır (Henderson & Robertson, 2000). Mevcut girişimcilerin ise girişimci yeteneklerinin faaliyette bulunduğu sektörlerde teknoloji ve benzeri alanlardaki değişimi ve gelişmeyi takip edebilmeleri ve girişimci yeteneklerini kaybetmemeleri için “girişimcilik eğitimi büyük önem arz etmektedir.

Birçok ülke, uyguladıkları politikalar ve yasal düzenlemeler sayesinde yenilikçi aktiviteler, rekabet, ekonomik büyüme ve iş yaratma gibi sonuçlar üreterek girişimcilik düzeylerini yükseltmeye çalışmaktadırlar. Bununla birlikte hükümetler eğitimin türünü ve kalitesini etkileyerek de girişimcilik seviyesini yükseltebilmektedir (Verheul, Wennekers, Audretsch, & Thurik, 2001). Son zamanlarda birçok Avrupa ülkesinde girişimcilik eğitiminin giderek ilerleyen bir yapı olması için girişimcilik eğitimi geliştiren spesifik stratejiler, eğitim reformları ve hayat boyu öğrenme gibi birçok ulusal strateji geliştirilmiştir (Vilcova & Dimitrescu, 2015). Bu kapsamda Türkiye’ye baktığımızda girişimcilik ve buna endeksli girişimcilik ruhu ve kültürü oluşturmanın önemi anlaşılmış ve yerel/ulusal yönetimlerin, politikacıların, her geçen gün üzerinde daha da fazla durdukları bir paradigma olduğu görülmektedir (Bulut & Aslan, 2014).

Girişimcilik Eğitimi

Literatürde girişimcilik eğitimi oldukça kompleks bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Girişimcinin tam olarak kim olduğu ve gerçekten ne yaptığına ilişkin (girişimcinin algılama, karar verme ve uygulama süreçleri) bir netliğin olmaması girişimcilik eğitimi kompleks hale getiren faktörlerden birisidir (Bulut & Aslan, 2014). Girişimcilik eğitimi, başkaları tarafından göz ardı edilen, risk almada tereddüt edilen, fırsatları tanımak için gerekli olan kavram ve becerilerin kazandırılarak, risk alıp yeni iş kurmalarını sağlamanın yanı sıra iş planlaması, sermaye geliştirme, pazarlama ve nakit akış analizi gibi iş yönetimi süreçleri, satış, kar, büyüme, çalışanların seçimi için gerekli olan bilgileri içermektedir (McIntyre & Roche, 1999). Njenga (2015), girişimcilik eğitimi, katılımcıları fırsat arayan, inisiyatif alan, bağımsız çalışan, problem çözme ve risk alma becerilerine ilişkin yetenekleri ortaya çıkaran ve geliştiren, özgüven, yaratıcılık, azim, inandırıcılık ve müzakere becerisi kazandıran bir süreç olarak tanımlamaktadır.

Brown (2000), girişimcilik eğitimi, öğrencilerin yeni ve inovatif planlar geliştirmelerine yardımcı olabilmek, girişimcilik becerilerini öğretebilmek ve yepyeni bir girişim başlatmalarını sağlamak olduğunu belirtmektedir. Izedonmi ve Okafor (2010) 'a göre girişimcilik eğitiminde özellikle gençlerin üzerinde odaklanılarak onların girişimcilik becerilerini geliştirmek ve böylelikle gençlerin girişimcilik ile ilgili riskleri azaltılarak başarılı firma kurmalarına rehberlik edilmesi amaçlanmaktadır. Girişimcilik eğitimi ile ilgili yapılan çalışmaların büyük kısmında girişimcilik eğitimi programlarının en önemli amaçlarının girişimcilik sürecinin anlaşılmasını sağlamak olduğu belirtilmiştir (Lekoko, Rankhumise, & Ras, 2012)

Girişimcilik eğitimine en fazla önem veren ülkelerin gelişmiş ülkeler olduğu bir gerçektir. Bununla birlikte günümüzde girişimcilik eğitiminin önemi dünyanın birçok yerinde anlaşılmış ve bu konuda gerekli olan faaliyetler için uygulamalara başlanmıştır. Örneğin, Güney Afrika GEM (2014) raporunda stratejik sektörlerde rekabeti arttırabilmek, ekonominin önündeki engelleri kaldırmak, işgücü piyasalarını daha esnek ve daha etkin hale getirmek, var olan tüm yetenekleri kullanmak ve verimliliği arttırmak gibi birçok sorunun çözülmesi için girişimcilik aktivitelerinin arttırılması gerektiği ifade edilmiştir. Ayrıca girişimcilik aktivitelerinin artması için özellikle çocuklar ve gençlerin girişimcilik becerilerinin geliştirilmesi için hükümetlerin eğitim politikalarında değişikliğe gitmesi gerektiği vurgulanmıştır (Herrington, Kew, & Kew, 2014).

Son zamanlarda girişimcilik eğitimi kurslarının sayısında önemli artışlar olmakla birlikte global eğitimin en hızlı büyüyen alanlarından birisi girişimcilik eğitimidir (Solomon, 2007). Bunun en önemli nedeni; girişimciliğin ekonominin gelişimi için önemli bir argüman olarak gösterilmesi (Sirelkhathim & Gangi, 2015), iş planlarının geliştirilmesi ile öğrencilerin muhasebe, ekonomi, finans, pazarlama ve diğer iş disiplinlerini entegre etmelerine olanak vermesi, yeni işletmelerin kurulmasını teşvik etmesi, mezunlarının iş piyasasında başarı şansını arttırması, istihdam beklentilerini karşılamaya olanak vermesi, teknoloji tabanlı iş planlarının geliştirilmesi yoluyla

piyasaya üniversitelerden teknoloji transferinin teşvikine olanak verebilmesi, iş ve akademik topluluklar arasındaki bağlantıları güçlendirerek daha etkin sonuç almaya olanak verebilmesidir (Charney & Libecap, 2000).

Bazı araştırmalar, girişimcilik eğitiminin girişimcilik aktivitelerini arttırarak, geniş bir ekonomik kalkınmayla birlikte ekonomik büyüme ve istihdam sağlama gibi fonksiyonları yerine getirdiğini belirtmektedir. Dzisi (2008), Mojika ve ark. (2010) yaptıkları çalışmalarda girişimcilik aktivitelerinde bulunan kadınların yoksulluk ve işsizliği azalttığını, yenilik ve yeni işler oluşturarak ülke ekonomisine önemli katkılarda bulunduğunu bulgulamıştır (Dzisi, 2008; Mojika, Gebremehdin, & Schaffer, 2010). Yine Lingthem ve ark. (2011) araştırmalarında küçük işletmelerin hayatta kalma ve başarılı olmasını sağlayacak en güçlü faktörün girişimci faktörü olduğunu bulgulamıştır (Ligthelm, 2011; Islam, Khan,, Obaidullah, & Alam, 2011). Girişimci, girişimcilik ile ilgili tüm süreçlerde merkezde yer alan ana faktör olarak görülmelidir. Girişimi başlatan, hayatta kalması ve büyüüp gelişmesini sağlayacak olan girişimciye girişimcilik becerilerinin kazandırılması adına girişimcilik eğitimi önemli bir faaliyet alanıdır. Akpan ve arkadaşları (2012), mevcut ekonominin kapasitesini arttırmak, ekonominin verimliliğini ve güvenliğini arttırmak ve işsizliği azaltmak için insanların kendi kapasitelerini geliştirmelerine yardımcı olduğu için girişimcilik eğitime ihtiyaç olduğunu ve bu ihtiyacın artık bir zorunluluk olduğunu ileri sürmüşlerdir. Daha güçlü bir gelecek ve uzun dönemli ekonomik refah için girişimcilik faaliyetlerinin sonucu ortaya çıkan çıktılar önemli bir faktör olarak görülmektedir (Donnellon, Ollila, & Middleton, 2014).

Girişimcilik eğitiminde gelişmiş ülkelerin aldığı yolu baz aldığımızda Türkiye’de bu konuda yasal düzenlemelere bağlı olarak kurumsal eğitimlerin yapıldığı ve teşvik edildiği görülmektedir. Amerika Birleşik Devletleri ile birlikte bazı Avrupa ülkelerinde girişimcilik eğitimi uygulamalarının uzun süreden beri var olduğu görülmektedir. Bu ülkelere nazaran Türkiye’de bu çalışmaların geç başladığını ve halen istenen düzeylere çıkamadığı söylenebilir. Türkiyede girişimcilik eğitimi alanında MEB’in eğitim sisteminin bazı kademelerine girişimcilik eğitimi entegre etmeye yönelik çalışmaları uygulamaya koyması önemli bir adımdır. Diğer bir adım ise Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri geliştirme ve destekleme idaresi başkanlığı (KOSGEB) vasıtasıyla, potansiyel girişimcilere girişimcilik becerilerinin kazandırılması, farkındalık oluşturma, yeni işletmelerin kurulması, kurulan işletmelerin başarılı olması gibi amaçlarla uygulamalı girişimcilik eğitimi uygulaması kabul edilen girişimcilik projelerine hibe ve karşılıksız kredi destekleridir.

Girişimcilik eğitimi ile ilgili literatürün önemli bir kısmı girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetleri arasındaki bağlantıyı inceleyen araştırmalardan oluşmaktadır. Girişimcilik eğitiminin sonuçlarını değerlendiren çalışmaların bazıları girişimcilik eğitiminin başarı göstergesi olarak yeni iş yaratma oranını ileri sürerken, diğer bazı çalışmalarda ise girişimcilik eğitimi programlarının sonuçlarını kısa vadede değerlendirmenin doğru olmayacağını, bunun ancak uzun vadede ortaya çıkardığı sonuçların anlamlı olacağını ileri sürmektedir. Bu nedenle birçok çalışma girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetlerinin arasındaki bağlantıyı farklı başlıklar altında anlamaya çalışmıştır (Raposo & Paço, 2011).

Literatür Taraması

Kolvereid ve Moen (1997), Nasr ve Boujelbene (2014) mezun olan işletme yüksek lisans öğrencilerini dahil ettikleri çalışmalarında, girişimcilik eğitimi alanların almayanlara göre girişimci olma niyetinin daha güçlü olduğunu vurgulamışlardır. Kolvereid ve Moen (1997), ayrıca girişimcilik eğitimi alan öğrencilerin yeni bir iş kurma olasılığının daha fazla olduğunu belirtmişlerdir. Yine Bozkurt (2014), girişimcilik eğitimi alan üniversite öğrencilerine planlanmış davranış teorisi çerçevesinde yer alan davranışa yönelik tutum, kişisel normlar ve algılanan

davranış kontrolünün öğrencilerin girişimci olma niyetleri üzerinde bir etkisinin olup olmadığını belirlemek için yaptığı çalışmada, üniversite öğrencilerinin davranışa yönelik tutumlarının ve algılanan davranış kontrolünün girişimci olma niyetlerini pozitif yönde etkilediği tespit etmiştir.

Diğer taraftan Osterbeerg ve ark (2010), girişimcilik eğitimi almış üniversite mezunu öğrencilerin girişimci olma niyetlerini araştırdığı çalışmada öğrencilerin girişimci olma niyetlerinin çok düşük seviyelerde olduğunu hatta girişimcilik eğitiminin, girişimci olma niyetlerini negatif olarak etkilediğini iddia etmiştir. Yumuk (2013), turizm öğrencilerinin girişimcilik konusundaki düşünce ve eğilimlerinin ortaya konulması, öğrencilerin aldıkları eğitimin girişimciliğin meslek olarak seçilmesinde etkili olup olmadığı ve girişimcilik eğitiminin etkinliğini analiz etmişlerdir. Girişimcilik eğitimi alanlarla almayanlar arasında girişimcilik eğilimi açısından bir fark olmadığını bulgulamışlardır. Diğer bir deyişle, girişimcilik eğitimi almanın girişimciliğe karşı bir eğilim oluşturma konusunda herhangi bir fark yaratmadığını ileri sürmüşlerdir. Bu çalışmanın sonucunu çalışma yapılan örneklem ve bazında değerlendirildiğinde; turizm öğrencilerinin bu sektörde ara meslek elemanları olarak yetiştirilmedlerinden dolayı girişimciliği bir kariyer olarak düşünmelerini engellediği bir faktör olarak kabul edilebilir.

Mclarty (2005), İngiltere’de girişimcilik eğitimi almış 39 öğrencinin kendi işlerini kurmalarını etkileyen sorunları tespit etmeyi amaçladığı araştırmada, girişimcilik eğitimi alanların, girişimcilik faaliyetinde bulunmak için yeterince hazırlanmadığını ve alınan girişimcilik eğitiminin kendi işini başlatmak için yetersiz olduğunu ileri sürmüştür. Girişimcilik eğitimi sonucunda oluşması beklenen pazarlama becerisi, iyi bir iş fikri, cesaret ve kararlılık gibi özelliklerin kazandırma noktasında girişimcilik eğitiminin yetersizliklerin giderilmesi için yüksek yetkinlik kazandıracak bir şekilde girişimciliğin öğretilmesi için tavsiyelerde bulunmuştur.

Dumas (2001), düşük gelirli kadınların kendi işlerini başlatmaları için dizayn edilen girişimcilik eğitimi programını analiz etmişlerdir. Analizde dizayn edilen programın amaçları ve sonuçları karşılaştırılmıştır. Yapılan analiz sonucunda, verilen eğitimin düşük gelirli kadınların kendi işlerini başlatmalarına yardımcı olma noktasında başarılı olduğunu belirtmektedir. Çalışmada ayrıca girişimcilik eğitiminin, kadınların ekonomik olarak kendi kendine yetme noktasında cesaretlendirdiği, güçlü bir iş hayatı ve yönetim becerileri için yardımcı olduğu vurgulanmıştır.

Charney ve Libecap (2000), girişimcilik eğitiminin risk alma ve yeni girişimler oluşturmaya olumlu katkı yaptığını belirtmişlerdir. Benzer bir şekilde girişimcilik eğitimi mezunlarının yıllık gelirlerinin daha fazla olduğunu ileri sürmüşlerdir. Ayrıca, girişimcilik eğitiminin özellikle küçük işletmelerin büyümesine, daha fazla satış yapmasına ve istihdam yaratmasına katkıda bulunduğunu, girişimcilik eğitimi alanların bir devlet kuruluşunda çalışma niyetinin daha az olduğunu vurgulamışlardır.

Elert ve arkadaşları (2015), girişimcilik eğitiminin uzun vadede iş kurma, katılımcıların gelirleri ve kurdukları firmaların hayatta kalma üzerine etkisini araştırmışlardır. Araştırmanın sonunda, girişimcilik eğitiminin uzun vadede, yeni iş kurma ve katılımcıların gelirlerini arttırdığını, ancak kurdukları işletmelerin hayatta kalması üzerine etkisi olmadığını ifade etmişlerdir.

Izedonmi ve Okafor (2010), güney batı Nijerya’daki 237 Üniversite öğrencisine girişimcilik eğitiminin öğrencilerin girişimci olma niyeti üzerine etkisini araştırdığı çalışmada, girişimcilik eğitiminin öğrencilerin girişimci olma niyetini pozitif olarak etkilediğini belirtmişlerdir. Galloway ve Brown, 2002, üniversite düzeyinde girişimcilik dersleri almış bireylerin bir iş başlatmak için daha fazla niyetli olduklarını ileri sürmüşlerdir.

Balaban ve Özdemir (2008), işletme öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri ile girişimcilik eğitimi arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamışlardır. Girişimcilik eğitiminin katılımcıların girişimci

potansiyellerinin farkına varmalarını sağladığını ve girişimcilik becerilerini geliştirip başarılı olma noktasında yardımcı olduğunu bulgulamıştır. Bu nedenle girişimcilik eğitiminin, girişimcilik eğilimini olumlu yönde etkilediğini ileri sürmüştür.

Bozkurt, Aslan ve Göral (2011), üniversitelerin teknik bölümlerinde ve sosyal bölümlerinde okumakta olan ve girişimcilik dersi almış olan öğrencilerin girişimcilik potansiyellerini ortaya koymak ve bu potansiyelin ortaya çıkmasında bölümlerde okutulmakta olan girişimcilik dersinin etkisini belirlemeyi amaçlamışlardır. Girişimcilik derslerinin öğrenciler tarafından olumlu yönde değerlendirildiği ve girişimcilik derslerinin girişimcilik potansiyelinin ortaya çıkmasında etkili bir unsur olarak algılandığını belirtmişlerdir. Araştırmada ayrıca, girişimcilik eğitimi alan öğrencilerin almayan öğrencilere göre girişimcilik eğilimlerinin daha fazla olduğunu bulgulamışlardır.

Hubery ve ark (2012) erken yaşta girişimcilik eğitiminin etkilerini analiz etmeyi amaçladıkları çalışmalarında ilkökul öğrencilerinin girişimcilik eğitimi sonucunda bilişsel olmayan girişimcilik becerilerinin üzerinde olumlu etkisinin olduğunu savunmuşlardır. Çalışmada ayrıca girişimcilik eğitiminin kalıcı olan bilişsel olmayan girişimcilik becerilerinin en iyi erken yaşta geliştirileceğine vurgu yapmışlardır.

Karlsson ve Moberg (2013) girişimcilik eğitimi programının etkisini değerlendirmek için, 2009-2011 yılları arasında katılan öğrencilere ön test ve son test uygulamışlardır. Uygulama sonunda girişimcilik eğitiminin katılımcıların öz yetkinliklerini ve girişimcilik ile ilgili davranışlarını geliştirdiğini bulgulamışlardır.

Tağraf ve Halis (2008) girişimcilik eğitimi öğrencilerin girişimcilik konusundaki tutumlarını olumlu yönde etkilediğini, verilen girişimcilik eğitiminin öğrencilerin girişimciliğe bakış açılarını olumlu etkilediği ileri sürmüşlerdir. Ancak, öğrencilerde algı düzeyinde girişimcilik düşüncesi oluşmasına karşın, girişimcilik özellikleri yansıtan tutumların oluşmadığını, dolayısıyla girişimcilik eğitiminden beklenti, girişimcilik özelliği olarak öğrenciye yansımada olmadığını iddia etmişlerdir.

Uluköy ve Demireli (2013), KOSGEB uygulamalı girişimcilik eğitimi kurslarına katılan katılımcıların girişimcilik özelliklerini ölçmek ve alınan bu eğitimlerin katılımcılarda girişimcilik potansiyelini ortaya çıkarıp çıkarmadığını analiz etmek için yaptıkları çalışmada KOSGEB tarafından verilen girişimcilik eğitiminin girişimcilik bilincini oluşturmada ciddi katkı sağladığı fakat uygulamada verilen girişimcilik eğitiminin başarı düzeyinin düşük olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Kourilsky & Esfandiari (1997), sosyo ekonomik açıdan az gelişmiş siyahi öğrencilerin çoğunlukta olduğu okullarda yaptığı araştırmada, genç girişimciler için uygulanan müfredatın yenilenmesinin öğrencilerin temel girişimcilik becerileri ile ileri düzeyde girişimcilik becerilerini olumlu yönde etkilediğini belirtmişlerdir.

Donellon ve ark. (2014), girişimci kimliğinin inşa edilme sürecinin nasıl geliştiğini keşfetmek amacıyla yaptıkları çalışmada, eylem tabanlı girişimcilik eğitiminin girişimci kimliğin oluşmasını kolaylaştırdığını ileri sürmüşlerdir.

Yapılan literatür taraması sonucunda girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetleri arasındaki bağlantıyı inceleyen bazı çalışmalar tablo 1 ve tablo 2’de özet olarak sunulmuştur.

Tablo 1: Yurt dışında girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetleri arasındaki bağlantıyı inceleyen bazı çalışmalar

Yurt Dışı Literatürde Yapılan Bazı Çalışmalar	
Araştırma Alanı	Yazarlar
Girişimcilik Eğitimi ve Girişim Yaratma	(Charney & Libecap, 2000) (Osborne, Falcone, & Nagendra, 2000) (Dumas C. , 2001) (Van der, Van Praag, & Vijverberg, 2005) (Kolvereid & Moen, 1997) (Elert, Anderssonb., & Wennberg, 2015) (McLarty, 2005)
Girişimcilik Eğitimi ve Girişimci Olma Niyeti	(Autio, ve diğerleri, 2001) (Shinnar, Hsu, & Powell, 2014) (Galloway & Brown, 2002) (Piperopoulos & Dimov, 2015) (Klapper, 2004) (vonGraevenitz, Harhoff, & Weber, 2010) (Noel, 2002) (Sánchez, 2013) (Peterman & Kennedy, 2003) (Karimi, Biemans, Lans, & Chizari, 2014) (Izedonm & Okafor, 2010) (Zhang, Duysters , & Clodt, 2014) (Küttima, Kallastea, Venesaara, & Kiisb, 2014) (Oosterbeek, van Praag, & Ijsselstein, 2010) (Nasr & Boujelbene, 2014) (Honig & Karlsson, 2004) (Sondari, 2014)
Girişimcilik Eğitimi ve Fırsat Tanıma	(Brännback, Hudd, & Paasio, 2005) (DeTienne & Chandler, 2004) (Dimov, 2004)
Girişimcilik Eğitimi ve Girişimciyi Etkileme ve Yönlendirme	(Alvarez & Jung, 2003) (Stamboulis & Barlas, 2014) (Fayolle & Gailly, 2015) (Karlsson & Moberg, 2013) (Hubery, Randolph Sloofz, & Van Praag, 2012)
Kontrol Odağı ve Başarı İhtiyacı İçin Girişimcilik eğitimi	(Hansemark, 1998)
Girişimcilik eğitimi ve Diğer Girişimcilik ile ilgili bilgiler	(Kourilsky & Esfandiari, 1997) (Lekoko, Rankhumise, & Ras, 2012) (Donnellon, Ollila, & Middleton, 2014)

Kaynak: Raposo ve Paço (2011)’den faydalanılarak hazırlanmıştır.

Yapılan çalışmalar genel olarak değerlendirildiğinde yurt dışında bu araştırmaların 1997 yılından günümüze kadar devam ettiği görülmektedir. Ayrıca çalışmaların daha çok girişimcilik eğitimi ve girişim yaratma ile girişimcilik eğitimi ve girişimci olma niyeti üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Türkiye’deki çalışmalarda ise girişimcilik eğitimi ve girişimci olma niyeti üzerinde bir yoğunluk görülmektedir.

Tablo 2: Türkiye’de girişimcilik eğitimi ve girişimcilik faaliyetleri arasındaki bağlantıyı ele alan araştırmalar

Türkiye’de Yapılan Çalışmalar	
Araştırma Alanı	Yazarlar
Girişimcilik Eğitimi ve Girişim Yaratma	-
Girişimcilik Eğitimi ve girişimci olma Niyeti	(Balaban & Özdemir, 2008) (Bozkurt, Aslan, & Göral, 2011) (Yumuk, 2013) (Mutlu, 2014) (Bilge & Bal, 2012) (Kılıç, Keklik, & Çalış, 2012) (Bozkurt Ö. Ç., 2014)
Girişimcilik eğitimi ve Fırsat Tanıma	-
Girişimcilik eğitimi ve Girişimciyi etkileme ve Yönlendirme	(Tağraf & Halis, 2008) (Uluköy, Demireli, & Yahya, 2013)
Girişimcilik eğitimi, Kontrol Odağı ve Başarı İhtiyacı	-
Girişimcilik eğitimi ve Diğer Girişimcilik ile ilgili bilgiler	-

Sonuç

Girişimcilik eğitimi literatürüne göre; yurt dışında yapılan çalışmaların girişimcilik eğitimi ve girişim yaratma, girişimcilik eğitimi ve girişimci olma niyeti, girişimcilik eğitimi ve fırsat tanıma, girişimcilik eğitimi ve girişimciyi etkileme ve yönlendirme, kontrol odağı ve başarı ihtiyacı için girişimcilik eğitimi, girişimcilik eğitimi ve diğer girişimcilik ile ilgili bilgiler başlıkları altında birçok çalışmanın varlığını gösterirken, Türkiye’de yapılan çalışmaların girişimcilik eğitimi ve girişimci olma niyeti ve girişimcilik eğitimi ve girişimciyi etkileme ve yönlendirme başlıkları altında ve sınırlı sayıda araştırmanın varlığını göstermektedir. Yurt dışında yapılan araştırmaların daha çok girişimcilik eğitimi ile girişimci olma niyeti üzerinde yoğunlaştığı tespit edilirken en az çalışmanın kontrol odağı ve başarı ihtiyacı için girişimcilik eğitimi başlığı altında yapıldığı tespit edilmiştir. Girişimcilik eğitimi ve girişim yaratma, girişimcilik eğitimi ve fırsat tanıma, Girişimcilik eğitimi ve girişimciyi etkileme ve yönlendirme, girişimcilik eğitimi ve diğer girişimcilik ile ilgili bilgiler başlıkları altında birbirlerine yakın oranda çalışma yapıldığı tespit edilmiştir. Türkiye’de yapılan çalışmaların büyük çoğunluğunun girişimcilik eğitimi ile girişimci olma niyeti üzerinde yoğunlaştığı tespit edilmiştir. Türkiye’de çalışılan bir diğer başlık ise girişimcilik eğitimi ile girişimciyi etkileme ve yönlendirme başlığıdır. Girişimcilik eğitimi ve girişim yaratma, girişimcilik eğitimi ve fırsat tanıma, girişimcilik eğitimi ve diğer girişimcilik ile ilgili bilgiler ile kontrol odağı ve başarı ihtiyacı için girişimcilik eğitimi başlıkları altında yapılmış bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Girişimcilik eğitimi ve girişimcilik aktivitesi arasındaki bağlantıyı inceleyen araştırmaların ortaya çıkaracağı sonuçlar kaliteli bir girişimcilik eğitimi açısından önemlidir. Bu nedenle gelecekte yapılacak çalışmalarda Türkiye’de çalışma yapılmayan girişimcilik eğitimi ve girişim yaratma, girişimcilik eğitimi ve fırsat tanıma, girişimcilik eğitimi, kontrol odağı ve başarı ihtiyacı, girişimcilik eğitimi ve diğer girişimcilik ile ilgili bilgiler başlıklarının da dikkate alınması ve araştırmalara dahil edilmesinin girişimcilik eğitiminin gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- A.Schumpeter, J. (1943). *Capitalism, Socialism, and Democracy*. British Library.
- Ahmad, N., & Seymour, R. G. (2006). *Defining Entrepreneurial Activity Definitions Supporting Frameworks for Data Collection*. OECD.

- Akpan, E. I., Effiong, S. A., & Ele, A. A. (2012). Entrepreneurship Education Policy: An Intervention Strategy For Economic Development In Nigeria. *Business & Entrepreneurship Journal*, 101-110.
- Alvarez, R., & Jung, D. (2003). Educational curricula and self-efficacy: Entrepreneurial orientation and new venture intentions among university students in Mexico. *International Research in the Business Disciplines*, 379-473.
- Autio, E., Keeley, R. H., Klofsten, M., G. C., G., Hay, P., & Hay, M. (2001). Entrepreneurial Intent among Students in Scandinavia and in the USA. *Enterprise and Innovation Management Studies*, 145-160.
- Balaban, Ö., & Özdemir, Y. (2008). Girişimcilik Eğitiminin Girişimcilik Eğilimi Üzerindeki Etkisi: Sakarya Üniversitesi İİBF Örneği. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 133-147.
- Bilge, H., & Bal, V. (2012). Girişimcilik Eğilimi: Celal Bayar Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 131-148.
- Bozkurt, Ö. Ç. (2011). Dünyada Ve Türkiye'de Girişimcilik Eğitimi: Başarılı girişimciler ve Öğretim üyelerinden Öneriler. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Bozkurt, Ö. Ç. (2014). Planlanmış Davranış Teorisi Çerçevesinde Öğrencilerin Girişimci Olma Niyetlerinin İncelenmesi. *Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 27-47.
- Bozkurt, Ö., Aslan, Z., & Göral, M. (2011). Yükseköğretimde Verilen Girişimcilik Eğitiminin Öğrencilerin Girişimcilik Eğilimine Etkisi: Teknik Program Ve Sosyal Program Karşılaştırmalı Bir Araştırma. *Uluslararası Yükseköğretim Kongresi: Yeni Yönelişler ve Sorunlar*, (s. 822-833). İstanbul.
- Brännback, M., Hudd, I., & Paasio, K. (2005). A Comparative Study On Entrepreneurial Opportunity Recognition And The Role Of Education Among Finnish Business School Students. Washington D.C.: In ICSB Conference.
- Brown, C. (2000). Entrepreneurial education teaching guide. M. O Kauffman, Kansas City.
- Charney, A., & Libecap, G. (2000). The Impact of Entrepreneurship Education: An Evaluation of the Berger Entrepreneurship Program at the University of Arizona, 1985-1999. Kansas: Kauffman Research Series. Ewing Marion. Kauffman Foundation.
- DeTienne, D. R., & Chandler, G. N. (2004). Opportunity identification and its role in the entrepreneurial classroom: A pedagogical approach and empirical test. *Academy of Management Learning and Education*, 242-257.
- Dimov, D. (2004). The nexus of individual and opportunity: Opportunity recognition as a learning process. In *Frontiers of Entrepreneurship. Research*, Babson-Kauffman Research Conference Proceedings.
- Doğan, N. (2013, 09 28). Türkiye'de girişimcilik eğilimi: Üniversite öğrencilerine yönelik bir araştırma Doktora Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü / Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı.
- Donnellon, A., Ollila, S., & Middleton, K. (2014). Constructing entrepreneurial identity in entrepreneurship education. *The International Journal of Management Education*, 490-499.
- Donnellon, A., Ollila, S., & Middleton, K. W. (2014). Constructing entrepreneurial identity in entrepreneurship education. *The International Journal of Management Education*, 490-499.
- Dumas, C. (2001). Evaluating the outcomes of microenterprise training for low income women. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, 97-128.
- Dumas, C. (2001). Evaluating the outcomes of microenterprise training for low income women: A case study. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, 97-128.
- Dzisi, S. (2008). Entrepreneurial activities of indigenous African women: A case of Ghana. *Journal of Enterprising Communities: People and Places in the Global Economy*, 254-264.

- Elert, N., Andersson, F. A., & Wennberg, K. (2015). The impact of entrepreneurship education in high school on long term entrepreneurial performance. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 209-223.
- Fayolle, A., & Gailly, B. (2015). The Impact of Entrepreneurship Education on Entrepreneurial Attitudes and Intention: Hysteresis and Persistence. *Journal of Small Business Management*, 75-93.
- Fritsch, M., & Schroeter, A. (2011). Why does the effect of new business formation differ across regions? *Small Bus Econ*, 383-400.
- Galloway, L., & Brown, W. (2002). Entrepreneurship education at university: a driver in the creation of high growth firms. *Education + Training*, 398-405.
- Hansemark, O. C. (1998). The effects of a program on need for achievement and locus of control of reinforcement. *International Journal of Entrepreneurship Behaviour and Research*, 28-50.
- Henderson, R., & Robertson, M. (2000). "Who wants to be an entrepreneur? Young adult attitudes to entrepreneurship. *Career Development International*, 279 - 287.
- Herrington, M., Kew, J., & Kew, P. (2014). 2014 GEM South Afrika Report. GEM.
- Hubery, L. R., Randolph Sloofz, & Van Praag, M. (2012). The Effect of Early Entrepreneurship Education: Evidence from a Field Experiment. Amsterdam: Tinbergen Institute Discussion Paper.
- Islam, M. A., Khan, M. A., Obaidullah, A., & Alam, M. S. (2011). Effect of Entrepreneur and firm characteristics on business success of SMEs in Bangladesh. *International Journal of Business and Management*, 289-299.
- Izedonm, P. F., & Okafor, C. (2010). The effect of Entrepreneurship Education on Students Entrepreneurial Intention. *Global Journal of Management and Business Research*, 49-60.
- Karimi, S., Biemans, H., Lans, T., & Chizari, M. (2014). The Impact of Entrepreneurship Education: A Study of Iranian Students’ Entrepreneurial Intentions and Opportunity Identification. *Journal of Small Business Management*, 1-24.
- Karlsson, T., & Moberg, K. (2013). Improving perceived entrepreneurial abilities through education: Exploratory testing of an entrepreneurial self efficacy scale in a pre-post setting. *The International Journal of Management Education*, 1-11.
- Kılıç, R., Keklik, B., & Çalış, N. (2012). Üniversite öğrencilerinin Girişimcilik eğilimleri Üzerine Bir Araştırma: Bandırma İİBF İşletme Bölümü Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF Dergisi*, 423-435.
- Klapper, R. (2004). Government goals and entrepreneurship education – an investigation at a Grande Ecole in France. *Education + Training*, 127-137.
- Kolvereid, L., & Moen, Ø. (1997). "Entrepreneurship among business graduates: does a major in entrepreneurship make a difference?". *Journal of European Industrial Training*, 154-160.
- Kourilsky, M., & Esfandiari, M. (1997). Entrepreneurship education and lower socioeconomic black youth: An empirical investigation. *Urban*, 205-215.
- Küttima, M., Kallastea, M., Venesaara, U., & Kiisb, A. (2014). Entrepreneurship education at university level and students entrepreneurial intentions. *Social and Behavioral Sciences*, 658 – 668.
- Lekoko, M., Rankhumise, E. M., & Ras, P. (2012). The effectiveness of entrepreneurship education: What matters most? *African Journal of Business Management*, 12023-12033.
- Ligthelm, A. (2011). Survival Analysis Of Small Informal Businesses In South Africa, 2007-2010. *Eurasian Business Review*, 160-179.

- Linˆaˆn, F., & Serrano, J. F. (2014). National culture, entrepreneurship and economic development: different patterns across the European Union. *Small Bus Econ* , 685-701.
- McLarty, R. (2005). Entrepreneurship among graduates: towards a measured response. *Journal of Management Developmen*, 223-238.
- Mojika, M. N., Gebremehdin, T. G., & Schaffer, P. V. (2010). competencybased based perspective on entrepreneurship education:Conceptual and empirical insights. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, 352-369.
- Mutlu, S. (2014). KOSGEB’in uygulamalı girişimcilik sertifikası eğitimi kurslarına katılan kursiyerlerin girişimcilik potansiyelleri ve eğilimleri. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 1-22.
- Nasr, K. B., & Boujelbene, Y. (2014). Assessing the impact of entrepreneurship education. *Social and Behavioral Sciences*, 712-715.
- Noel, T. W. (2002). Effects Of Entrepreneurial Education On Intent To Open A Business:An Exploratory Study. *Journal of Entrepreneurship Education*.
- Osborne, S., Falcone, T. W., & Nagendra, P. B. (2000). From unemployed to entrepreneur: A case study in intervention. *Journal of Development Entrepreneurship*, 5(2), 115-136.
- Önce, A. G., Marangoz, M., & Erboy, N. (2014). Ekonomik Büyüme ve Kalkınmada Girişimciliğin Rolü ve Önemi., (s. 1-11).
- Peterman, N. E., & Kennedy, J. (2003). Enterprise education: İnş uencing students’ perceptions of entrepreneurship. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 129-145.
- Piperopoulos, P., & Dimov, D. (2015). Burst Bubbles or Build Steam? Entrepreneurship Education, Entrepreneurial Self-Efficacy, and Entrepreneurial Intentions. *Journal of Small Business Management*, 970-985.
- Sánchez, J. C. (2013). The Impact of an Entrepreneurship Education Program on Entrepreneurial Competencies and Intention. *Journal of Small Business Management* , 447-465.
- Shinnar, R. S., Hsu, D. K., & Powell, B. C. (2014). Self-efficacy, entrepreneurial intentions, and gender:Assessing the impact of entrepreneurship education longitudinally. *The International Journal of Management Education* , 561-570.
- Sirelkhatim, F., & Gangi, Y. (2015). Entrepreneurship education: A systematic literature review of curricula contents and teaching methods. *Cogent Business & Management*, 1-11.
- Solomon, G. (2007). An examination of entrepreneurship education in the United States. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 168-182.
- Sondari, M. C. (2014). Is Entrepreneurship Education Really Needed ? : Examining the Antecedent of Entrepreneurial Career Intention. *Social and Behavioral Sciences*, 44-53.
- Stamboulis, Y., & Barlas, A. (2014). Entrepreneurship education impact on student attitudes. *The International Journal of Management Education*, 365-373.
- Tagraf, H., & Halis, M. (2008). Üniversitelerdeki Girişimcilik Eğitiminin “Girişimsel Öz Yetkinlik” Algısı . *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 91-111.
- U.S Department of State, .. (2015, 09 28). "Principle of Entrepreneurship" U.S. Department of State/Bureau of International Information Programs. U.S.A.
- Uluköy, M., Demireli, C., & Yahya, V. (2013). Kosgeb Girişimcilik Eğitimi Kurslarına Katılan Katılımcıların Girişimcilik Profiline Yönelik Bir Alan Araştırması. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 79-96.
- Van der, S. J., Van Praag, M., & Vijverberg, W. (2005). Entrepreneurship Selection and Performance:A Meta-Analysis of the Impact of Education in Developing Economies. *The World Bank Economic Review*, 225-261.

- Verheul, I., Wennekers, S., Audretsch, D., & Thurik, R. (2001). An eclectic theory of entrepreneurship. Tinbergen Institute Discussion Papers.
- Vilcova, N., & Dimitrescu, M. (2015). Management of Entrepreneurship Education: a Challenge for a Performant Educational System in Romania . *Social and Behavioral Sciences* , 173 – 179.
- vonGraevenitz, G., Harhoff, D., & Weber, R. (2010). The effects of entrepreneurship education. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 90-112.
- Wennekers, S., Stel, A. V., Thurik, R., & Reynolds, P. (2005). Nascent entrepreneurship and the level of economic development. *Small Business Economics*, 293-309.
- Yumuk, G. (2013). Turizm Bölümü Öğrencilerinin Girişimcilik Eğitimlerinin Girişimcilik Eğilimlerine Etkisi. *Trakya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi E-Dergi*, 96-120.
- Zhang, Y., Duysters, G., & Cloudt, M. (2014). The role of entrepreneurship education as a predictor of university students’ entrepreneurial intention. *Int Entrep Manag*, 623–641.

Extended English Abstract

As observing the changes in the last half century, it seems to be the main factors, which are brought the countries at the level they are in, are entrepreneurship and entrepreneurship mechanisms for a developed economy with a high level of prosperity. About social and individual growth and development of a country, the entrepreneurs undertake the role of pioneer of change and improvement in every layer of society. In this context, they are pioneers in many areas like raising living standards, increasing employment, and so on as well as they meet the goods and services the society needs. It is appeared that the countries with the greater number of entrepreneurs are more successful on the topics such as finding new markets, producing new products and services, developing communication and information technologies.

It is considered generally that the entrepreneurship is a problem-solving and improvement tool. Therefore, many countries are implementing practices to promote entrepreneurship. The importance of small and medium-sized enterprises for the future of sustainable economy is expected to continue for many years as well as their significant contribution to the national economy. In this context, the education of potential entrepreneurs are quite important so that it will contribute to economic prosperity in the future by causing of establishing small and medium-sized enterprises. Furthermore, the entrepreneurship education has a great importance for the current entrepreneurs can follow the change and the developments in technology and related areas and prevent the loss of entrepreneurial talent.

Entrepreneurship education is one of the fastest growing areas in the world. One of the main reasons is the assumption that entrepreneurship education plays an important role in solving the chronic challenges such as employment, economic growth, poverty via developing entrepreneurship. Every step to be taken are quite important in solving these problems which are becoming chronic for many countries. For these reasons, the studies on entrepreneurship education are so important. Considering the point reached by developed countries for entrepreneurship education, it appears to be done and encouraged the institutional education depending on the legal regulations in Turkey. However, it can be observed that practices of entrepreneurship education has existed for a long time in United States and some European countries. Compared to these countries, it can be said that Turkey is late for starting the studies and still not get to the desired level. In the field of entrepreneurship education in Turkey, it is an important step to put some implementations into practice as integrating the entrepreneurship education compulsory or optional courses on some stages of the education system by the

Ministry of Education. Another step is grant and unpaid loan support by Small and Medium Enterprises Development and Support Administration (KOSGEB) to the entrepreneurship projects accepted in the applied entrepreneurship education scope for purposes such as gaining entrepreneurial skills to potential entrepreneurs, creating awareness, founding new businesses and getting success.

In our study, we conducted a literature review on the relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial activities and developed some proposals. The location of entrepreneurship education and what extent that affects these activities have been demonstrated in many studies at the point of development of entrepreneurial activity. Effectiveness and efficiency of the activities carried out in a matter of entrepreneurship is considered with very great importance. Related literature dealing with entrepreneurship training and activities is generally produced positive results for the entrepreneurial activities that it affects the direction of entrepreneurship education. On the other hand, some studies have suggested the negative impact of entrepreneurship education and that it doesn't affect entrepreneurial activity.

Evaluating the studies abroad, it is generally observed that the researches continues from 1997 until today. In addition, studies are focused especially on the aim of entrepreneurship education and creating enterprise, and entrepreneurship education and becoming entrepreneurs. In studies done in Turkey, there is a density on the entrepreneurship education and intention of being an entrepreneur. Examining entrepreneurship education literature; it is seen that there is a limited number of studies in Turkey under the heading of entrepreneurship education and the intention of becoming entrepreneurs; and entrepreneurship education and affecting and guiding entrepreneurs while there are the headings of entrepreneurship education and enterprise creation, entrepreneurship education and the intention of being an entrepreneur, entrepreneurship education and giving opportunity, entrepreneurship education and affecting and guiding the entrepreneurs, locus of control and the need for success in entrepreneurship education, entrepreneurship education and other entrepreneurs in abroad. It can be seen that concentration of research carried out abroad on mostly entrepreneurial education and the intention of being an entrepreneur; and a small number of works on locus of control and the need for success in entrepreneurship education. There are the works close to each other under the heading of entrepreneurship education and enterprise creation, entrepreneurship education and giving opportunity, entrepreneurship education and affecting and guiding the entrepreneurs, entrepreneurship education and other entrepreneurs. In Turkey, it is determined that the majority of studies focused on entrepreneurship education and on the intention of being an entrepreneur. Another heading studied in Turkey is affecting and guiding entrepreneurs with the entrepreneurship education. However, no work is observed under the heading of entrepreneurship education and enterprise creation, entrepreneurship education and giving opportunity, entrepreneurship education and other entrepreneurs and locus of control and the need for success in entrepreneurship education.

The results from the researches which are examining the relation between entrepreneurship education and entrepreneurial activity are important in terms of entrepreneurship education quality. Therefore, in future studies, it is expected to contribute to the development of entrepreneurship education that considering the headings of entrepreneurship education and enterprise creation, entrepreneurship education and giving opportunity, entrepreneurship education and other entrepreneurs and locus of control and the need for success in entrepreneurship education and including them in the works.